

Пето Съобщение

Христос като Този, Който ни дава почивка

Четене от Писанията: Бит. 1:26, 31-2:2; Мат. 11:28-30; Изх. 31:12-17

I. Матей 11:28-30: “Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени, и Аз ще ви дам почивка. Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мен, защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите почивка за душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бремe е леко. - Мат. 11:28-30:

- А. “Отрудени“ тук се отнася не само до усилието в стремежа да се спазват заповедите на закона и религиозните разпоредби, но и до усилието на борбата да се постигне успех във всяка работа; който се труди така, винаги е тежко обременен.
- Б. След като Господ възхвали Отца, утвърждавайки пътя на Отца и обявявайки божествената икономика (ст. 25-27), Той призова този вид хора да дойдат при Него за почивка.
- В. Почивката се отнася не само до освобождаване от труда и бремето под закона или религията или под каквато и да е работа или отговорност, но и до съвършен мир и пълно удовлетворение.
- Г. Да вземеш Господното иго означава да приемеш волята на Отца; това не означава да бъдеш регулиран или контролиран от каквото и да е задължение на закона или религията или да бъдеш поробен от каквото и да е работа, а да бъдеш ограничен от волята на Отца.
- Д. Господ живя такъв живот, без да се грижи за нищо друго освен за волята на Своя Отец (Йоан 4:34; 5:30; 6:38); Той се подчини изцяло на волята на Отца (Матей 26:39, 42); следователно, Той ни моли да се учим от Него:
1. Вярващите имитират Господа в духа си, като вземат Неговото иго – Божиата воля – и се трудят за Божието дело според Неговия модел – 11:29а; 1 Пет. 2:21.
 2. Господ, който е бил покорен и послушен на Отца през целия Си живот, ни е дал Своя живот на покорство и послушание – Фил. 2:5-11; Евр. 5:7-9.
 3. Христос е бил първият Богочовек, а ние сме многото Богочовеци; трябва да се учим от Него в Неговото абсолютно подчинение на Бога и Неговото пълно удовлетворение от Бога.
 4. Бог върши в нас това, което е угодно в Неговите очи чрез Исус Христос, за да можем да вършим Неговата воля (13:20-21); Бог изработва в нас както желанието, така и работата за Неговото благоволение (Фил. 2:13).
- Е. Да бъдеш кротък или нежен означава да не се съпротивляваш на противопоставянето, а да бъдеш смирен означава да нямаш самочувствие; по време на цялото противопоставяне Господ беше кротък и през цялото Му отхвърляне Той беше смирен по сърце.
- Ж. Той се подчини изцяло на волята на Своя Отец, без да иска да прави нищо за Себе си или да очаква да спечели нещо за Себе Си; следователно, независимо от ситуацията, Той имаше покой в сърцето Си; Той беше напълно удовлетворен от волята на Отца.
- З. Покоят, който намираме, като поемаме Господното иго и се учим от Него, е за нашите души; това е вътрешен покой; не е нещо просто външно по природа.
- И. Ние се учим от Господа според Неговия пример, не чрез нашия природен живот, а чрез Него като нашия живот във възкресение – Еф. 4:20-21; 1 Пет. 2:21.

- Й. Господното иго е волята на Отца, а Неговото бреме е делото за изпълнение на волята на Отца; такова иго е лесно, не горчиво, а такова бреме е леко, не тежко.
- К. Гръцката дума за лесно означава „годно за употреба“; следователно, добро, мило, меко, нежно, лесно, приятно – за разлика от твърдо, сурово, остро, горчиво.
- Л. Ако вземем Господното иго (волята на Отца) върху себе си и се поучим от Него, ще намерим покой за душите си; игото на Божията икономика е такова; всичко в Божията икономика не е тежко бреме, а наслаждение.

II. В Изход 31:12-17, след дълъг разказ относно съграждането на Божието обиталище, има повторение на заповедта да се пази Съботата; според Колосияни 2:16-17, Христос е реалността на съботната почивка; Той е нашият завършек, почивка, тишина и пълно удовлетворение – Евр. 4:7-9; Ис. 30:15a:

- А. Фактът, че споменаването на Съботата следва заповедта за строителната работа на скинията, показва, че Господ казваше на строителите, на работниците, да се научат как да почиват с Него, както са и работили за Него.
- Б. Ако знаем само как да работим за Господа, но не знаем как да почиваме с Него, ние действаме противно на божествения принцип:
1. Бог си почива на седмия ден, защото беше завършил делото Си и беше доволен; Божията слава се прояви, защото човекът имаше Неговия образ и Неговата власт щеше да бъде упражнена за покоряването на Неговия враг, Сатана; Докато човек изразява Бог и се справя с Божия враг, Бог е удовлетворен и може да си почине – Бит. 1:26, 31 – 2:2.
 2. По-късно седмият ден беше отбелязван като Съботата (Изх. 20:8-11); Божият седми ден беше първият ден на човека.
 3. Бог беше подготвил всичко за наслаждението на човека; след като човекът беше създаден, той не се присъедини към Божието дело; той влезе в Божията почивка.
 4. Човекът е създаден не първо за да работи, а за да се насити с Бог и да си почива с Бог (вж. Мат. 11:28-30); Съботата е създадена за човека, а не човекът за Съботата (Марк 2:27).
- В. В Изход 31:17 се казва: „В шест дни Господ направи небето и земята, а на седмия ден си почива и се освежи“:
1. Съботата беше не само почивка за Бога, но и освежаване за Него.
 2. Бог си почива, след като делото Му на сътворението беше завършено; Той погледна делото на Своите ръце, небесата, земята и всички живи същества, особено човека, и каза: „Много добре!“ – Бит. 1:31.
 3. Бог се освежи с човека; Бог създаде човека по Свой образ с дух, за да може човекът да има общение с Него; следователно човекът беше Божието освежаване – ст. 26; 2:7; вж. Йоан 4:31-34.
 4. Бог беше „ерген“, преди да създаде човечеството (вж. Бит. 2:18, 22); Той искаше човекът да Го приеме, да Го обича, да бъде изпълнен с Него и да Го изразява, за да стане Неговата съпруга (2 Кор. 11:2; Еф. 5:25); във вечността в бъдещето Бог ще има съпруга, Новия Йерусалим, която е наречена съпругата на Агнето (Откр. 21:9-10).
 5. Човекът беше като освежаваща напитка, която да утоли Божията жажда и да Го задоволи; когато Бог завърши делото Си и започна да си почива, Той имаше човека за Свой спътник.
 6. За Бог седмият ден беше ден за почивка и освежаване; обаче за човека, Божия спътник, денят за почивка и освежаване беше първият ден; първият ден на човека беше ден за наслаждение.

- Г. Божествен принцип е, че Бог не ни моли да работим преди да сме се насладили; след пълното наслаждение на Него и в Него, можем да работим заедно с Него:
1. Ако не знаем как да се наслаждаваме с Бог, как да се наслаждаваме на Самия Бог и как да се изпълним с Бог, няма да знаем как да работим с Него и да бъдем едно с Него в Неговото божествено дело; човекът се наслаждава на това, което Бог е постигнал в Неговото дело.
 2. В деня на Петдесетница учениците бяха изпълнени с Духа, което означава, че те бяха изпълнени с наслаждението на Господа; понеже те бяха изпълнени с Духа, другите хора си мислеха, че те бяха пияни с вино – Деян. 2:4а, 12-13.
 3. Всъщност те бяха изпълнени с наслаждението на небесното вино; едва след като бяха изпълнени с това наслаждение, те започнаха да работят с Бога в единство с Него; Петдесетницата беше първият ден от осмата седмица; следователно, що се отнася до деня на Петдесетница, виждаме принципа на първия ден.
 4. За Бог това е въпрос на работа и почивка; за човека - това е въпрос на почивка и работа.
- Д. Вършейки Божието божествено дело за съграждане на църквата, символизирано от работата по съграждането на скинията, ние трябва да носим знак, който да показва, че сме Божи народ и че се нуждаем от Него; тогава ще можем да работим не само за Бог, но и с Бог, като бъдем едно с Бог; Той ще бъде нашата сила за работа и нашата енергия за труд:
1. Ние сме Божия народ и трябва да носим върху себе си знак, че се нуждаем от Него, за да бъде Той нашето наслаждение, сила, енергия и всичко останало, за да можем да работим за Него, за да Го почитаме и прославяме.
 2. Съботата означава, че преди да работим за Бог, трябва да се наслаждаваме на Бог и да бъдем изпълнени с Него; Петър проповядва евангелието чрез изпълващия Бог, изпълващия Дух; Следователно, Петър имаше знак, че е Божи съработник и неговото проповядване на евангелието беше чест и слава за Бог – стих 14.
 3. Като Божи народ, ние трябва да носим знак, че си почиваме с Бога, наслаждаваме се на Бог и сме изпълнени първо с Бог, а след това работим със Самия Този, който ни изпълва; освен това, ние не само работим с Бог, но и работим като тези, които са едно с Бог.
 4. Когато говорим на Божия народ, ние винаги трябва да се стремим да носим знака, че нашият Господ е нашата сила, нашата енергия и всичко, което имаме за служението на словото – 2 Кор. 13:3; Деян. 6:4.
- Е. Спазването на Съботата е също така едно вечно споразумение или завет, който уверява Бог, че ще бъдем едно с Него, като първо се наслаждаваме на Него и се изпълваме с Него, а след това работим за Него, с Него и в единство с Него – Изх. 31:16:
1. Сериозен проблем е да работим за Господа сами, без да Го приемаме и да Му се наслаждаваме, като Го пием и ядем – вж. 1 Кор. 12:13; Йоан 6:57.
 2. Докато Петър говореше в деня на Петдесетница, той вътрешно участваше в Исус, пиеше и ядеше от Него.
- Ж. Съботата е и въпрос на освещение (Изх. 31:13); когато се наслаждаваме на Господа и след това работим с Него, за Него и като сме едно с Него, спонтанно се освещаваме, отделяме се за Бога от всичко обикновено и се насищаме с Бога, за да заменим всичко плътско и природно.

3. В църковния живот можем да правим много неща, без първо да се наслаждаваме на Господа и без да Му служим, като сме едно с Господа; Този вид служба води до духовна смърт и загуба на общението в Тялото (ст. 14-15).
- И. Всичко, свързано с Божието обиталище, ни води до едно нещо – към съботата с нейната почивка и освежаване от Господа; в църковния живот ние сме в скинията, а скинията ни води до почивка, до наслаждението на Божията цел и това, което Той е направил!
- Й. Строителната работа на скинията и всичките ѝ принадлежности (представляващи делото на Господа за съграждането на църквата) трябва да започне с наслаждението на Бог и да продължи на интервали с освежаването чрез наслаждението на Бог; това ще покаже, че не работим за Бог със собствените си сили, а чрез наслаждението на Него и като сме едно с Него; това означава да пазим принципа на Съботата с Христос като вътрешната почивка в нашия дух.